

's isch wohr, 's müess eim nitt wunder näh,
Wenn d'Hunde-n-alle klage,
Mr hän noch kei so Misère g'säh,
So thüet dr Spitzli sage.

Mr derfe jo kei Schritt meh thüe
Allei un frei dur d'Gasse,
Mien noch e Mülkorb ha derzüe;
Dr Mänkes thüet nitt spasse!

Isch das e-n-Existenz emol,
Wo d'Lit jetz uns do mache!
Mir, wo doch nur fir ihre Wohl
Thien Sorge-n-un thien wache.

Me derf nur lüege-n-iwerall,
Was d'Hunde-n-alles schaffe,
's hat, wo me ka uf jedefall
Als Wunderthier agaffe.

Dr Einte, dà thüet Schritt fir Schritt
E Blinder umme fiehre,
Ne Anderer dräht 's Rad bim Schmied,
Derf kei Moment verliere.

Viel mien mit ihrem Herr uf d'Jagd,
Fir ihm die Hase z'fange,
Wo er nitt trifft; die mien uf d'Nacht
Als g'wiss mit Schmerze blange.

Me spannt is jetz sogar noch a
An d'Wäge, fir se z'ziege:
Me müess is iwerall nur ha,
Fir Alles, ohne z'liege!

Theater selbst noch spiele mir,
Fir d'Lit als z'amüsiere,
Un güet, ich garantier derfir,
Thien mir e Sach uffiehre.

Un we mr z'Nacht Rüeih sötte ha,
So mien mr erst noch bälle,
Ass d'Herrschaft rüehig schlofe ka;
Isch das nitt züem ufg'schwälle!

Was wäre ohne-n-uns denn d'Lit?
Se künnte's gar nitt mache!
Ich wott's bewise-n-as wie nit
Mit hundert andre Sache.

Sogar jo unsre Mode noch,
Thüet jetz dr Püdel sage,
Thien sie uns stehle, schaue doch,
Wie sie jetz d'Hoor thien trage.

Mir hän se-n-als allei ins Gesicht,
Uf d'Äuge losse hänke,
Un d'Volle, d'Simpel noch vielleicht,
Wo halt nitt wifers danke.

Jetz sieht me-n-alle Dame bol
Ku « à la chienne » spaziere,
Am End noch läufe sie-n-emol
Wie mir uf alle Viere!

Meinsch, sàit dr Spitzli, kunnt's derzüe?
Me sott's ene atrage!
Un Beide lache bis genüe
Un thien sich Adie sage.